

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Дряново , 31.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДРЯНОВО в публично заседание на шестнадесети март,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Емилия Дишева

при участието на секретаря Кремена Димитрова
като разгледа докладваното от Емилия Дишева Административно
наказателно дело № 20214220200014 по описа за 2021 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по глава III, раздел V от ЗАНН - Обжалване на наказателните постановления. Образувано е по жалба от К. М. Х. от гр. ***, чрез пълномощник адв. М.В., гр. ***, против наказателно постановление № 35-0000527/21.08.2020 г., издадено от Директора на РД „АА“ - Плевен, с което за нарушение на чл. 18, т. 4 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, издадена от министъра на транспорта, на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв. и за нарушение на чл. 19, ал. 1 от същата Наредба, на основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. Твърди се, че жалбоподателят не е извършил посочените нарушения. Наред с това при съставяне на АУАН и при издаване на НП били допуснати съществени процесуални нарушения. Връченият на жалбоподателя АУАН бил нечетлив, с което било нарушено правото му на защита. Искането е обжалваното наказателно постановление да бъде отменено. Претендират се разноси.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата. Навеждат се допълнителни доводи, че неправилно за нарушението на чл. 18, т. 4 от Наредба Н-8 от 27.06.2008 г. жалбоподателят е бил санкциониран на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗавП, тъй като изискуемата от закона заповед е била издадена, но водачът не е могъл да я представи в момента на проверката. Твърди се, че по отношение на нарушението на чл. 19, ал. 1 от Наредба Н-8 от 27.06.2008 г. са налице

предпоставките за приложението на чл. 28 от ЗАНН. На последно място се навеждат доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като съставеният АУАН бил връчен на жалбоподателя, след което иззет с последващ АУАН, което лишило жалбоподателя от възможността да упражни правата си по ЗАНН и да подаде възражения в срок.

За административнонаказващия орган не се явява представител. В писмено становище се иска наказателното постановление да бъде потвърдено. Направено е възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

При извършената служебна проверка съдът установи, че жалбата е подадена в законоустановения срок, поради което същата е допустима и следва да се разгледа по същество.

По делото се събраха писмени и гласни доказателства. От съвкупната им преценка съдът намира за установено следното от фактическа и правна страна:

От фактическа страна:

На 20.07.2020 г., около 11,45 ч. на главен път I-5, км. 125 + 951, до Вагонен завод Дряново, св. М.Г., инспектор в РД „Автомобилна Администрация“ – Плевен, съвместно с колегата си св. И.К., спрял за проверка жалбоподателя К. М. Х., като водач на товарен автомобил *** с рег. № ***, собственост на ***, с който извършвал превоз на товари /пръст/ за собствена сметка по маршрут гр. Дряново-Депо Дряново. При проверката жалбоподателят представил трудов договор от 19.05.2017 г., но не представил заповед на управляващия юридическото лице, за чиято сметка се извършва превозът, в която да са посочени датата или периодът за извършване на превоза, часовете на тръгване, маршрутът на движение, както и видът на товара. На предното стъкло на автомобила не била поставена табела „Превоз за собствена сметка“.

На място св. М.Г., в присъствието на св. И.К., съставил против жалбоподателя К. М. Х. Акт за установяване на административно нарушение бл. №274670/20.07.2020 г. за това, че на 20.07.2020 г., около 11,45 ч. на главен път I-5, км. 125 + 951, до Вагонен завод Дряново, извършва превоз на товар /пръст/ за собствена сметка с трудов договор от 19.05.2017 г., с товарен автомобил *** с рег. № ***, собственост на ***, по маршрут гр. Дряново-Депо Дряново, без заповед на ръководителя на лицето за чиято сметка се извършва превозът, в която да са упоменати: датата и часът на тръгване, видът на товара и маршрутът, както и без поставена на предното стъкло табела „Превоз за собствена сметка“, с което нарушил чл. 18 т. 4 и чл. 19, ал. 1 от Наредба № Н-8/27.06.2008 г. на МТ. Жалбоподателят е подписал акта без възражения. В акта е отразено, че препис от същия е връчен на жалбоподателя на същата дата.

От представените по делото доказателства, както и от показанията на свидетелите М.Г. и И.К., се установява, че веднага след това, за нарушения по чл. 127, ал. 2 от

ЗДвП и чл. 18 т. 2 от Наредба № Н-8/27.06.2008 г. на МТ, св. И.К. съставил против жалбоподателя втори АУАН бл. № 274636/20.07.2020 г., с който като доказателство е иззет връченият на жалбоподателя препис от първия АУАН бл. № 274670/20.07.2020 г.

Жалбоподателят се свързал със св. Т.К., управител на ***, гр. ***, уведомил го за проверката и за това, че не е представил заповед за извършване на превоза. От показанията на св. Т.К. се установява, че е издал такава заповед на 14.07.2020 г., но същата била в автомобила, с който се превозвали работниците на фирмата от гр. *** до работното им място в гр. Дряново. По делото е приложена Заповед № 1/14.07.2020 г., издадена на осн. чл. 18, т. 4 от Наредба № Н-8, от Управителя на ***, гр. ***, в която е посочено, че превозът за собствена сметка се извършва с товарен автомобил с рег. № ***, за периода от 14.07.2020 г. до 31.08.2020 г. с час на тръгване от 08,30 ч. до 17,30 ч., по маршрут гр. Дряново, ул. Шипка до “Депо за отпадъци на гр. Дряново” и обратно, като товарът е асфалт, камъни и земни почви. Копие от цитираната Заповед № 1/14.07.2020 г. е представена от жалбоподателя в ОО „Автомобилна Администрация“ – *** /вх. № 52-00-18-4275/20.07.20 г./, като е посочено, че същата е във връзка с АУАН № 274636/20.07.2020 г. и АУАН № 274670/20.07.2020 г.

Въз основа на така съставения АУАН № 274670/20.07.2020 г. е издадено обжалваното наказателно постановление № 35-0000527/21.08.2020 г. на Директора на Регионална дирекция „Автомобилна Администрация“ – Плевен, в което административнонаказващият орган е възприел изцяло констатациите на актосъставителя, поради което за нарушение на чл. 18, т. 4 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, издадена от министъра на транспорта и на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв. и за нарушение на чл. 19, ал. 1 от същата Наредба, на основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. Липсва обсъждане от страна на наказващия орган на представената като доказателство в срока по чл. 44 от ЗАНН Заповед № 1/14.07.2020 г., която очевидно не е взета предвид при определяне на правната квалификация на нарушението, неговата тежест и съответното му наказание.

За яснота следва да се посочи, че писменото възражение вх. № 52-00-18-4275/20.07.20 г. и представената с него Заповед № 1/14.07.2020 г. за извършване на превоз за собствена сметка са описани в наказателно постановление № 35-0000553/27.08.2020 г. на Директора на РД „Автомобилна Администрация“ – Плевен, издадено въз основа на втория АУАН № 274636/20.07.2020 г., но заповедта е неотнормирана към нарушенията, за които е санкциониран жалбоподателят с това наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни

изводи:

По т. 1 от наказателното постановление:

Съгласно чл. 18, т. 4 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, издадена от министъра на транспорта, при извършване на превози на товари за собствена сметка водачът представя при поискване от контролните органи заповед на едноличния търговец или управляващия юридическото лице, за чиято сметка се извършва превозът, или на упълномощено от тях със заповед лице. В заповедта се посочват датата или периодът за извършване на превоза, часовете на тръгване и маршрутът на движение, както и видът на товара.

Съгласно чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози, водач на моторно превозно средство, който извършва превоз за собствена сметка на пътници и товари без издадено за моторното превозно средство удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, заверено копие на лиценз на Общността, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва със глоба 2000 лв. - при първо нарушение.

В конкретния случай жалбоподателят е наказан за извършено нарушение на чл. 18, т. 4 от Наредба Н-8 от 27.06.2008 г., изразяващо се това, че същият, в качеството на водач, е осъществил превоз без заповед на юридическото лице за чиято сметка е извършен превоза. Не е спорно, че при извършената проверка, жалбоподателят не е носил и не е представил на контролните органи заповед на ръководителя за чиято сметка се извършва превозът.

По делото обаче безспорно се установи, че такава заповед е издадена на 14.07.2020 г., но към момента на проверката - 20.07.2020 г., водачът не е могъл да я представи на контролните органи. Възползвайки се от възможността, дадена му в чл. 44 ал. 1 от ЗАНН, жалбоподателят е представил копие от заповедта в деня на проверката в ОО „Автомобилна Администрация“ – гр. ***. Представената в срок заповед не е взета предвид от наказващия орган при издаване на обжалваното наказателно постановление, което е довело до неправилно прилагане на санкционната норма.

В конкретния случай административнонаказателната отговорност на жалбоподателя неправилно е ангажирана на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАП, която норма предвижда санкция - глоба в размер на 2000 лв. за водач на МПС, който извършва превоз за собствена сметка на пътници и товари без редовно издадени документи, изискуеми от закона. С оглед установеното, че в случая не се касае за липса на редовно издадена заповед за извършване на превоза, а единствено за непредставянето □ при проверката, приложима в случая е разпоредбата на чл. 93, ал. 2

от ЗАП, която предвижда наказание глоба в размер на 100 лв. за водач на МПС, който разполага с изискуемите документи, но не ги е представил в момента на проверката. Съдът не може да измени основанието за налагане на административното наказание в случаите, в които наказващия орган е определил неправилно приложимия материален закон, поради което атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено в тази част, като неправилно и незаконосъобразно.

По т. 2 от наказателното постановление:

Разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, издадена от министъра на транспорта, регламентира при извършване на превоз за собствена сметка моторните превозни средства да се обозначават с табели с надпис “Превоз за собствена сметка“. Табелата се поставя на предното стъкло на превозното средство от дясната страна.

Не се спори между страните, а това се установява и от свидетелските показания по делото, че при проверката на 20.07.2020 г., управляваният от жалбоподателя товарен автомобил с рег. № ***, с който е извършвал превоз на товар /пръст/ за собствена сметка, не е бил обозначен с табела, с надпис “Превоз за собствена сметка“. От показанията на св. Станислав Василев, се установява, че по принцип е имало такава табела, но не е била поставена от водача при извършването на конкретния превоз. Поради изложеното съдът приема, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна нарушението по чл. 19, ал. 1 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г., тъй като той е извършвал превоза и е бил длъжен да постави табелата, поради което правилно му е наложено предвиденото в чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози административно наказание глоба във фиксиран размер от 200 лв. Доколкото процесното нарушение е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, липсват на предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН.

Макар по делото да се установи, че връченият на жалбоподателя препис от АУАН бл. № 274670/20.07.2020 г. е бил иззет с последващ АУАН бл. № 274636/20.07.2020 г., съдът счита, че това не е нарушило правото му на защита до степен да опорочи атакуваното наказателно постановление и да обуслови отмяната му на това основание. В конкретния случай АУАН бл. № 274670/20.07.2020 г. е съставен в присъствието на жалбоподателя, който го е подписал и е бил наясно какви нарушения се твърди, че е извършил. Упражнил е правата си по чл. 44 от ЗАНН, като е подал писмено възражение в срок, към което е приложил и относими доказателства.

Поради изложеното съдът намира, че наказателното постановление следва да бъде потвърдено в тази част, като правилно и законосъобразно.

По разноските:

Съгласно чл. 63, ал. 3 ЗАНН в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

В жалбата процесуалният представител на жалбоподателя е направил изрично искане за присъждане на сторените по делото разноски. Към жалбата е представено адвокатско пълномощно и договор за правна защита и съдействие от 18.01.2021 г., от който е видно, че на адв. М.В. от АК-*** е заплатено уговореното адвокатско възнаграждение в размер на 450 лв. Процесуалният представител на административнонаказващият орган е направил възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение и моли същото да бъде определено в предвидения минимум. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, когато административното наказание е под формата на имуществена санкция, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията.

Съдът намира възражението на ответника за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар за неоснователно. С наказателното постановление са наложени две отделни глоби в размер на 2000 лв. и 200 лв. Изчислено по реда на чл. 7, ал. 2 от Наредбата, общото адвокатското възнаграждение надхвърля претедирания размер.

В ЗАНН няма изрична правна уредба как следва да се процедира ако обжалвания административен акт бъде частично отменен. Предвид това съдът счита, че с оглед препращащата норма на чл. 144 от АПК следва да намерят приложение общите правила на чл. 78 от ГПК, в който е уреден принципът, че страните имат право на разноски съразмерно уважената, респективно отхвърлената част от искането. Тъй като наказателното постановление е отменено в едната част, на основание чл. 63, ал. 3 вр. чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 1 от ГПК на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер от 225 лв. Поради изложеното следва Регионална дирекция „Автомобилна Администрация“ – Плевен да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя сторените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 225 лв.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 35-0000527/21.08.2020 г., издадено от Директора на Регионална дирекция „Автомобилна Администрация“ – Плевен, против К. М. Х., с ЕГН *****, от гр. ***, в частта, в която за нарушение на чл. 19, ал. 1 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, издадена от министъра на транспорта, на основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, му е наложено

административно наказание глоба в размер на 200 лв., като ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 35-0000527/21.08.2020 г., издадено от Директора на Регионална дирекция „Автомобилна Администрация“ – Плевен, против К. М. Х., с ЕГН *****, от гр. ***, в частта, в която за нарушение на чл. 18, т. 4 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, издадена от министъра на транспорта, на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози, му е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв., като НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА Регионална дирекция „Автомобилна Администрация“ – Плевен ДА ЗАПЛАТИ на К. М. Х., с ЕГН *****, от гр. ***, СУМАТА от 225 (двеста двадесет и пет) лева - разноси по делото за заплатено адвокатско възнаграждение, на основание чл. 63, ал. 3 вр. чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Габрово в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Дряново: _____